

Jeg beder altsaa erindret, at det, der her er Tale om, er noget helt nyt, man vil indføre; det er et Korrektionsmiddel, man vil indføre i Anstalter, hvor det hidtil ikke har været brugt. Nu er det ganske vist, at et saadant Korrektionsmiddel, Rotting, ifølge Arrestreglementet af 1846 findes i de almindelige Fængsler eller Arrester, og ligeledes findes der Tvangsmidler, endogjaa grovere Tvangsmidler, nemlig Tamp og Kat, i Straffeanstalterne ifølge en Lov af 1850. Naar imidlertid den ærede Ordfører sagde, at det var saadanne ny Love, vil jeg sige, at det er jo dog omtrent 50 Aar siden, Arrestreglementet blev givet, og den Omstændighed, at man i et Arrestreglement for 50 Aar siden fandt det rigtigt at gribe til saadanne Korrektionsmidler, skulde dog virkelig ikke være afgørende for os nu i Slutningen af det 19de Aarhundrede. Men den Inkonsekvens, som ligger deri, ikke at indføre det i Tvangsarbejdsanstalterne, er virkelig ikke nær saa stor, som den, det vilde være, naar man paaberaaber sig, at Brygl er et disciplinært Middel, som ikke kan undværes i disse Anstalter, og man saa ikke tør anvende Brygl over for Halvdelen, ja maaste den overvejende Del af de Beboere, som befolke disse Tvangsarbejdsanstalter. Var virkelig Brygl nødvendig, saa vilde det selvfølgelig ogsaa være nødvendigt over for det store Flertal, der kommer derind, og vare Brygl nødvendige for at holde Disciplinen lige over for Mændene, saa vare Brygl det sikkert endnu mere lige over for Kvinderne. Man siger jo, som der staar i Motiverne til Lovforslaget, at naar man nu anvender Cellestraf og Spændetrøje, er der visse Fanger, der huse og strige og hvine, og det maa man dog have et Middel imod. Jeg maa sige, at jeg synes, at Erfaringen viser, at det er Kvinderne, der hvine værst i saadanne Tilfælde, og hvad det at ribe i Stykker, være uordentlige og den Slags Ting angaar, gælder der vist det samme for Kvinder og Mænd. Men man tør ikke indføre den Straf for Kvinder, og Flertallet har stillet den Vædring til Regeringens Lovforslag, at Rotting i Tvangsarbejdsanstalter ikke skal kunne anvendes paa Kvinder. Og hvorfor? Fordi de naturligvis erkende, at det er et brutalt Middel, og at det naturligvis vil tage sig særlig grimt ud, hvis man anvender noget saadant over for Kvinder. Men er det brutalt over for Kvinder, er det det selvfølgelig ogsaa over for Mænd, og det gælder da at vise, at dette Tvangsmiddel er nødvendigt for at hævede Disciplinen. Men jeg vil da saa nok spørge: hvorpaa grunder man egentlig denne Paastand? Jeg hørte den ærede Ordfører sige, at vi havde

jo haft det i vore Anstalter, og medens han oplyste — hvad der ogsaa fremgaar af de Oplysninger, jeg har — at der ikke i Kristianshavns Fængsel er slet nogen Anvendelse af korporlig Revselse, saa fandt den derimod Sted i Bridesløselille. Jeg maa dertil sige, at efter den sidste Beretning om Fængslerne — den er vistnok fra 1894—95 — saa har korporlig Revselse slet ikke fundet Anvendelse i det Aar ved Tugthuset i Horsens. Altsaa hverken paa Kristianshavn eller i Horsens, hvor man dog skulde tro, at de værste Fanger vare, have de brugt den. Derimod er den anvendt i Bridesløselille i 10 Tilfælde — man kan dog ikke se, om nogle af Tilfældene ikke er Mis, og altsaa anvendt over for Børn. Og denne Straf, hvis Nødvendighed man slet ikke kan paavise, vil man indføre, som der staar, under de Betingelser, der ere nævnte i § 12 i Arrestreglementet af 1846. Og hvilke ere da disse Betingelser? Ja, det er for Gentagelse af ringere Uorden, som vidner om aabenbar Trods, eller desl. Navnlige disse Ord „eller deslige“ ere jo karakteristiske. Med andre Ord, man giver Anstaltens Bestyrer eller Politimesteren et fuldstændig frit Skøn over, hvorvidt en saadan korporlig Revselse er nødvendig eller ikke. Men naar man saa paastaar, at den er nødvendig, skulde man dog virkelig kunne paavise, at den anvendes i alt Fald i det overvejende Antal Fængsler i Udlandet eller overhovedet er tilladt der. Men nu er Forholdet det, at korporlig Revselse slet ikke bruges og ikke maa benyttes i Straffeanstalterne i de fleste europæiske og amerikanske Fængsler. Den er udtrykkelig ophævet 1861 i Baiern, 1866 i Østerrig, den er ophævet i Svejts og i Holland, og den benyttes aldrig i Skotland, endskønt den maaste er lovhjemlet der. Jeg tror ikke, den overhovedet benyttes i andre Fængsler end i nogle Fængsler i England, i Preussen, i Rusland og i Skandinavien. Og hvad de forenede Stater i Nordamerika angaar, benyttes den kun i den allermindste Stat, Delaware, medens den i alle de store Stater ikke benyttes og ikke maa benyttes. Men hvad der forekommer mig at være endnu mere afgørende, er det, at naar Fængselsdirektorerne og alle dem, der have med Fængslerne at gøre, naar praktiste, mangeaarige Fængselsdirektører komme sammen ved de internationale Fængselskongresser f. Eks. i London 1872 og i Stockholm 1878, og det Spørgsmaal udtrykkelig er blevet debatteret, om Bryglestraf, korporlig Revselse er nødvendig for at opretholde Disciplinen i Straffeanstalter, i Fængsler, saa have disse Mænd med overvejende Flertal erklæret, at